

Forslag

til

Lov om investeringsfradrag for maskinanskaffelser m. v. i indkomståret 1972.

Fremsat den 8. december 1971 af *finansministeren*.

§ 1. Investeringsfradrag efter reglerne i denne lov kan foretages af skattepligtige, der i indkomståret 1972 anskaffer maskiner, inventar og lignende driftsmidler, som afskrives under ét efter afsnit I i lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (afskrivningsloven).

Stk. 2. Investeringsfradrag kan dog kun foretages, hvis den, der anskaffer driftsmidlerne, er skattepligtig her i landet af indtægterne af den virksomhed, hvortil de anskaffes.

Stk. 3. Investeringsfradrag kan ikke foretages af indkøbs- produktions- og salgforeninger som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 3 a og nr. 4, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (selskabsskatteloven).

§ 2. Investeringsfradrag kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for hvert af indkomstårene 1972 og 1973 foretages med 5 pct. af det beløb, hvormed anskaffelsessummen for de driftsmidler, der anskaffes i indkomståret 1972, overstiger salgssummen for driftsmidler, der sælges i dette indkomstår. Salgssummer for automobiler som nævnt i afskrivningslovens § 6 A samt salgssummer, der efter afskrivningslovens § 3, stk. 5, medregnes fuldt ud i afhændelsesårets skattepligtige indkomst, skal dog ikke fradrages.

Stk. 2. De anskaffelsessummer og salgssummer, der er nævnt i stk. 1, opgøres efter afskrivningslovens regler. Udgifter til forbedring sidestilles med anskaffelsessummer. Med salgssummer sidestilles ekspropriations-

erstatninger samt forsikrings- eller erstatningssummer for skadelidte driftsmidler, der udgår af driften på grund af skaden.

Stk. 3. Erhvervelse ved arv, arveforskud eller gave anses ikke for en anskaffelse, der giver ret til investeringsfradrag. Det samme gælder, når selskaber og foreninger m. v. som nævnt i selskabsskattelovens §§ 1 og 2 i forbindelse med selskabets stiftelse eller en udvidelse af selskabskapitalen erhverver driftsmidler fra nogen, der på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse udøver en bestemmende indflydelse i selskabet eller foreningen.

Stk. 4. Investeringsfradrag kan kun foretages, hvis det fradragsbeløb, der opgøres efter stk. 1-3, er 100 kr. eller derover.

§ 3. Investeringsfradraget berører hverken størrelsen af de afskrivninger, der kan foretages efter afskrivningsloven, eller reglerne i afskrivningslovens §§ 4 og 5 om tab på solgte og beskadigede driftsmidler og om negative afskrivningssaldi. Fradraget berører heller ikke opgørelsen af fortjeneste og tab på solgte driftsmidler efter § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om særlig indkomstskat m. v. eller efter § 5, stk. 1, litra a, i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922.

§ 4. Afskrivningslovens regler om, hvornår et driftsmiddel anses for anskaffet, gælder også ved anvendelsen af denne lov.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Som et led i bestrebelserne på at tilskynde erhvervslivet til øgede investeringer i den nuværende økonomiske situation foreslås det, at skatteydere, der i indkomståret 1972 anskaffer maskiner, inventar og lignende driftsmidler, får adgang til at foretage et såkaldt investeringsfradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomstårene 1972 og 1973.

Efter forslaget skal investeringsfradraget i hvert af indkomstårene 1972 og 1973 udgøre 5 pct. af det beløb, hvormed anskaffelsessummen for de driftsmidler, der anskaffes i indkomståret 1972, overstiger salgssummen for driftsmidler, der sælges i det nævnte indkomstår.

Investeringsfradraget skal ikke berøre størrelsen af de skattemæssige afskrivninger, skatteyderen kan foretage på driftsmidlerne efter de herom gældende regler i lov om skattemæssige afskrivninger m. v. Investeringsfradraget må således ses som en ekstra skattemæssig tilskyndelse til at investere i maskiner m. v. i indkomståret 1972 — en tilskyndelse, som de erhvervsdrivende får ved siden af adgangen til at afskrive skattemæssigt på driftsmidlerne under hensyn til den fysiske og teknisk-økonomiske forældelse, de er udsat for.

Efter forslaget skal der heller ikke tages hensyn til investeringsfradraget ved opgørelsen af fortjeneste eller tab på driftsmidler, som skatteyderen senere sælger.

Det kan skønsmæssigt anslås, at ordningen vil medføre et samlet provenutab på omkring 400 mill. kr., hvoraf et anslået beløb på op imod 100 mill. kr. vedrører kommuneskatten. Provenutabet vil først og fremmest vedrøre beskatningen for indkomstårene 1972 og 1973; men man må dog regne med, at udsigten til at få investeringsfradrag i disse indkomstår i et vist omfang vil tilskynde virksomhederne til at udsætte de skattemæssige afskrivninger til de følgende indkomstår. Derfor vil en del af provenutabet ikke fremkomme ved beskatningen for indkomstårene 1972 og 1973. Når de udsatte afskrivninger senere foretages, vil de nedsætte skatteprovenuet.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger skal retten til investeringsfradrag tilkomme skatteydere, der anskaffer maskiner m. v. i indkomståret 1972. De driftsmidler, der kommer i betragtning, er i § 1, stk. 1, bestemt som maskiner, inventar og lignende

driftsmidler, der afskrives under ét efter afskrivningslovens afsnit I. Det betyder, at ordningen stort set kommer til at omfatte alle de til en virksomhed hørende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Derimod er de såkaldte blandede driftsmidler, der både benyttes erhvervsmæssigt og privat, og som afskrives efter afskrivningslovens afsnit II, holdt uden for investeringsfradragsordningen.

Det følger af udtrykket „som afskrives under ét“, at 2 grupper af driftsmidler, der omfattes af afskrivningslovens afsnit I, foreslås undtaget fra ordningen.

Den første undtagne gruppe er biler, der afskrives efter afskrivningslovens § 6 A. Det drejer sig om visse nærmere opregnede biler — herunder personbiler — der har kostet over 40.000 kr. Om disse biler er det i § 6 A bestemt, at der ikke kan afskrives skattemæssigt på den del af anskaffelsessummen, der overstiger 40.000 kr., og at afskrivningerne skal foretages særskilt for hver enkelt bil. Derfor falder disse biler uden for den i lovforslaget nævnte gruppe af driftsmidler, der „afskrives under ét“.

Den anden undtagne gruppe er såkaldte småaktiver og aktiver med særlig kort levetid; disse aktiver er dog kun undtaget fra investeringsfradragsordningen i de tilfælde, hvor skatteyderen vælger at benytte den adgang, han efter afskrivningslovens § 3 har til at trække anskaffelsessummen fra på én gang ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Vælger han derimod at afskrive disse aktiver sammen med virksomhedens øvrige driftsmidler, kommer de efter forslaget med under investeringsfradragsordningen. Efter afskrivningslovens § 3 gælder den omtalte valgfrihed for driftsmidler, der ikke kan holde i mere end 3 år, samt for driftsmidler med en anskaffelsespris på 1.200 kr. eller derunder. I en ny virksomheds startperiode gælder dog en vis begrænsning i retten til at bruge 1.200 kr.-reglen.

Den foreslåede afgrænsning af de driftsmidler, der skal med under investeringsfradragsordningen, har den betydelige praktiske fordel, at de anskaffelsessummer og salgssummer, der skal tages i betragtning, vil fremgå umiddelbart af saldoafskrivningsregnskabet.

Efter § 1, stk. 2, skal det være en betingelse for retten til investeringsfradrag, at den, der anskaffer driftsmidlerne, er skattepligtig her i landet af indtægterne af den virksomhed, hvortil de anskaffes.

Efter § 1, stk. 3, skal investeringsfradragsordningen ikke gælde for de indkøbs- produktions- og

salgsforeninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 3 a og 4, i selskabsskatteloven (lovbekendtgørelse nr. 396 af 28. juli 1969). Det må ses på baggrund af, at de sædvanlige regler om opgørelsen af skattepligtig indkomst ikke gælder for disse foreninger, idet det i selskabsskattelovens §§ 14 og 15 er bestemt, at deres indkomst opgøres som en vis procentdel af formuen.

Til § 2.

§ 2, *stk. 1*, indeholder den i de almindelige bemærkninger omtalte regel om, at der ved indkomst-opgørelsen for hvert af indkomstårene 1972 og 1973 kan foretages et investeringsfradrag på 5 pct. af det beløb, hvormed anskaffelsessummen for de driftsmidler, der anskaffes i indkomståret 1972, overstiger salgssummen for driftsmidler, der sælges i dette indkomstår. Salgssummen for biler, der omfattes af afskrivningslovens § 6 A, samt for småaktiver m. v., hvis anskaffelsessum skatteyderen i sin tid har valgt at trække fra indkomsten på én gang, skal dog ikke fradrages.

Som lovforslaget er affattet, vil kildeskattelovens regler om indtræden i en afdød persons eller et dødsbos skattemæssige stilling ikke finde anvendelse med hensyn til retten til investeringsfradrag.

Efter § 2, *stk. 2*, skal anskaffelsessummerne og salgssummerne opgøres efter afskrivningslovens regler. Den foreslåede regel om forbedringsudgifter svarer til afskrivningslovens § 2, stk. 6, og reglerne om skades- og ekspropriationserstatninger til § 2, stk. 7, og § 33 i afskrivningsloven.

Formålet med investeringsfradragsordningen taler for, at det ikke bør give ret til investeringsfradrag,

at en skatteyder erhverver driftsmidler ved arv, arveforskud eller gave. Lovforslagets § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, undtager derfor sådanne tilfælde fra ordningen.

Det er ikke anset for rimeligt at lade retten til investeringsfradrag gælde for selskaber og foreninger m. v., der i forbindelse med selskabets stiftelse eller med en udvidelse af selskabskapitalen erhverver driftsmidler fra personer eller selskaber m. v., der udøver en bestemmende indflydelse i det erhvervende selskab. Hvis sådanne tilfælde kom med under ordningen, kunne det virke som en u hensigtsmæssig tilskyndelse til at omdanne personlige firmaer til aktieselskaber i 1972. Efter lovforslagets § 2, *stk. 3, 2. pkt.*, holdes tilfælde af den nævnte art derfor uden for ordningen.

Efter § 2, *stk. 4*, kan der kun foretages investeringsfradrag, såfremt det fradragsbeløb, der fremkommer ved den foran omtalte beregning, mindst udgør 100 kr.

Til § 3.

Bestemmelsen indeholder de i de almindelige bemærkninger omtalte regler om, at investeringsfradraget ikke skal påvirke de sædvanlige skattemæssige afskrivninger, og at der ikke skal tages hensyn til fradraget ved opgørelsen af fortjeneste eller tab på driftsmidler, der sælges.

Til § 4.

Det foreslås, at afskrivningslovens regler om, hvornår et driftsmiddel anses for anskaffet, også skal gælde ved anvendelsen af loven om investeringsfradrag. Det betyder, at driftsmidlerne anses for anskaffet, når levering har fundet sted.